

Top Ukrainas māla trauki



Redzēju savām acīm: viņi visi sēdēja ap garu galdu un, kāju pār kāju pārcēlušī, skatījās televizoru. „Šodien ievirzes dalībnieki atpūšas, jo trauki jau ir ceplī,” teica ievirzes *Baltā keramika* vadītāja Ieva Svarāne.

Vakar ieslēgtais un līdz 1000 grādiem uzkaršētais cepļis šorīt bija atdzisis līdz 599 grādiem, bet, kad traukus varēs ņemt ārā, Ieva vēl nezināja. Kad atdzisis, tad arī izņems. Cepļi salikti vienpadsmit ievirzes dalībnieku gatavotie trauki – katram pa šķīvī un katram pa māla zvaniņam, dažam pat divi. Kā stāsta Ieva, baltais māls, no kura Zasas 3x3 saietā dalībnieki gatavoja traukus, ir iegūts Ukrainā, vietā, kur pašlaik notiek karadarbība. Lietuvā to pārstrādā, sakārto lielos klučos, un zasēnieši brauc uz Penevēžu tam pakal.

„Es izvēlējos *Baltās keramikas* ievirzi, jo gribēju izdarīt ar rokām kaut ko vērtīgu. Darbs ar mālu dod sajūtu, ka dari kaut ko patiešām pamatīgu,” stāsta Madara. Tomēr lielākais pārsteigums ievirzes dalībniekiem vēl priekšā. Pirmajā un otrajā dienā viņi rullēja mālu un veidoja šķīvjus un zvaniņus, bet trešajā dienā noklāja tos ar krāsas pigmentu. Kā izskatīsies trauki, kad tos izņems no cepļa, tas paliek pārsteigumam.



Ievirze *Baltā keramika* notiek Amatniecības centrā Rūmē. Tajā pastāvīgi darbojas keramikas, kokapstrādes un tekstila apstrādes amatu meistari. Amatniecības centrs piedāvā meistarklases māksliniekiem un amatniekiem, radošās darbnīcas bērniem un pieaugušajiem, seminārus un individuālas apmācības. Centrā var iepazīties ar sēļu cilts arheoloģisko tērpu rekonstrukcijām – gan vīriešu, gan sieviešu, ir apskatāma vēlā dzelzs laikmeta podniecības rekonstrukcijas ekspozīcija.

Lolita

VIENS BALTS STĀSTS

Manu vectēvu nospēra zibens, kad manai mammai bija deviņi gadi. Dominikam līdzī bija jaunākā meita – manas mammas māsa Biruta. Arī viņai meža vidū trāpīja zibens bulta. Sešgadīgā meitene, smagi apdegusi, ilgi nogulēja bezsamaņā. Zibens plauka bija tik nežēlīga, ka Biruta visu dzīvi palika maza bērna prātā. Mēs dzīvojām zem viena jumta. Viņa nekad neiemācījās lasīt un rakstīt, neprata gatavot ēst un mazgāt drēbes, nepazīna naudu, nezināja ne dienu, ne datumu, bet sarunājās ar mākoņiem un pat bezcerīgākajā lietū, izmirkusi viscaur slapja, stāstīja, ka nu jau skaidrojas.



Pusaudzes gados kaunējos vest mājās draudzenes, jo man ir tāda ļoti jo-cīga tante. Par laimi, jau agrā jaunībā apjautu, cik daudz man devusi augšana blakām cilvēkam kā ne no šīs pasaules, un joprojām novērtēju šo Dieva devumu. Biruta nodzīvoja krietni pāri pusmūžam. Nebaidos teikt, laimīgu mūžu.

Tas notika pirms 15 gadiem. Biruta pazudusi. Aizgājusi uz diķi pēc ūdens. Aļinģis mazs kā acs, tajā iekrist nevarēja. Viņa nekad nekur nedevās viena, kur nu vēl naktī.

Aizbraucu uz laukiem. Nekad nebiju redzējusi kaut ko tik pārpasaulīgi baltu. Daži grādi minusā. Pilnmēness. Tik tuvu, ka varētu pastiept roku un pabīdīt uz citu pusi. Sniga sniegs. Cik tālu skaties – klajums bez putna skrējiena. Nebija tādas puses, uz kuru iet meklēt. Ne pēdas tacipās, plāvā vai tūrumā. Ne vienas un nekur.

Rīta pusē mamma Birutu atrada krietnu kilometru no mājām – vietā, kur nekad neejam. Viņa visu nakti bija nostāigājusi ar pilnu diķi iesmeltā ūdens spaini rokās. Atnāca mājās, paēda, padzērās tēju. Kad pārgurums bija izguļēts, priecīgi stāstīja, ka esot gājusi uz mēnesi.

Tonakt Dievs bija balts, un viņš bija šeit. Tik baltā mierā nekas slikts nemaz nedrīkst notikt.

Lolita

Ko darīsim rīt?

PIEKTDIENA, 28. JŪLIJS

8.00–9.00 Rīta vingrošana
(pulcēšanās pie skolas ieejas)

9.00–9.30 Brokastis

9.40–10.00 Dienas tēma,
rīta TV

10.10–12.45 Rīta ievirzes

13.00–14.00 Pusdienas

14.00–16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.45–18.45 Pievakares ievirzes

19.00–19.45 Vakariņas

20.00–21.15 Daudzinājums.

Pulcēšanās pie skolas ieejas.

Vakara dziesma Daudzinājuma

vietā, Vakara pasaciņa

Pēc Vakara dziesmas danči

ģimenēm, nīksana

23.00 – Beigas, kad beigsies.

Danco un nīkst tie, kam pāri 14

Svarīga ziņa

Kocēnu nometnes 20 gadu salidojums notiks no 19. līdz 21. augustam Striķos. Jāpiesakās pie Ingus Krūmiņa.

Re, kā!

3X3 TRĪS VĀRDOS

Vairākiem saieta dalībniekiem lūdzām trīs vārdos atbildēt, kas ir 3x3. Redz, cik pārsteidzošas atbildes!

Ieva (8): „Ir bērnu nometne.”

Sofija (9): „Nometne, kurā ēdina.”

Matilde (7): „Trīsreiztrīs ir seši.”

Ernests (8): „Superīga nometne visiem.”

Anna Kī (9): „Kur cilvēki satiekas.”

Jorens (13): „Tas ir deviņi.”

Igors (10): „Jautra nometne bērniem.”

Emīls (10): „Ļoti daudz jautrības.”

Juris (26): „Ilgadējā laimes deva.”

Marta

JUBILĀRI

Šodien, **28. jūlijā**, mūsu saimē nav neviena jubilāra.

Rīt, **29. jūlijā**, dzimšanas dienu svinēs Leonīds Kotovičs, bet vārdadienu Eduards Edžus Krūmiņš.

Ievirzēs Kur sēļu valoda vēl skan

“Inta mums ir kā pūra lāde, no kā visādas bagātības var izrakt,” tā, iepazīstinot ar Dignājas vēstures pētnieci un vienu no folkloras kopas *Dignājīši* dalībniecēm Intu Strožu, sacīja viena no dziedātājām.

Jānis Dzimtais savas pirmsvakariņu ievirzes laikā Dignājā, skaistā vietā pie Daugavas – Vandānos – bija sivedis kopā vietējo tradīciju kopējas, kultūras mantojuma pētnieces un rokdarbnieces ar interesentiem no 3x3 saieta.

Gan dziesmas varēja klausīties dignājīšu īpašajā burdonā, gan rotaļu kopā iziet, gan par Dignājas dižo un seno vēsturi uzzināt. Vēl varēja minēt sēļu vārdu nozīmes, valodas skanējumu dzirdēt,



rokdarbus apskatīt, cienāties ar cūku pupām, pašceptu maizi un pašu sviestu medutiņu. Īss, tikai divas stundas, bet spilgts notikums 3x3 laikā!

Dignājā ir viena no trim Latvijas pārceltuvēm pār Daugavu. Dignāja ir kā laipa, kas savieno Latgali ar Sēliju, un ir izcila vieta, kur baudīt dižās upes ainavas.

Daiga Bitiniece

Četri balti krekli. Tradicionāli

Ievirzē *Bērnu tradicionālais apģērbs* top četri balti krekli (tā tas bija dienā, kad tur ielūkojās *Cukurgrauds*). Ne visi gluži bērniem, kāds krekls top arī pēc pašas šuvējas mēriem.

Kaut darbiņš it kā vienkāršs un nedēļas beigās krekli būs mājās vedami, par īstu kreklu meistaru nevar kļūt vienas nedēļas laikā. Meistare, pie kuras šo prasmi mācījusies ievirzes vadītāja Džeina Dzimtā, ir uzšuvusi ap 300 krekliem, bet sevi joprojām par meistari neuzskatot.

Pati Džeina ir darinājusi četrus krekļus maziem bērniem, saviem bērniem, divus sev un vienu vīram. Un vēl vienu tādu – nerātino. Tādus jaunus krekļus ar priekšā izgrieztu un skaisti apkārt izšūdinātu caurumu savulaik vīramātes esot dāvinājušas vedeklām kāzu naktij. Džeinas



izšūtajam gan vēl krietni gadi būs jāpagaida līdz dāvināšanai. Tagad tā funkcija – parādīt kreklu daudzveidību.

Džeina šuj ne tikai krekļus. Sašūti brunči sev un meitai, no austi lina dvieļi, lielais plecu lakats, villaine.

Jau vairākus gadus ar pārtraukumiem Džeina izšuj Krustpils villaini. Vēl viņa ada cimdus precīzi latviskajos rakstos un cako arī maučus ar pērlītēm.

Rasma



Mauriņi no smaržu pasaules

Ieva Mauriņa saietā ir kopā ar saviem bērniem – dēlu Emīlu un meitām Adriju un Dārtu. Ģimene šeit – šoreiz bez tēta gan – ir ceturto reizi, viņu pirmais saiets bija Saldū. “Te katrs var darīt savu, bet vienlaikus būt kopā cits ar citu,” stāsta Ieva, kas šogad Zasā vada arī ievirzi – savus mācekļus viņa ar ēterisko eļļu palīdzību ved ceļojumā uz smaržu pasauli. Ceļu uz aromterapiju Ieva atklāja, būdama pirtiece, un tagad ražo arī smaržēļu maisījumus ar zīmolu *Mētra*. Ieva izvēlējusies apgūt ādas apavu darināšanu, dēls Emīls citīgi apmeklē *Bez tabu*, bet pēcpusdienās laivo. “Dejojis vēl neesmu, bet gatavojos,” saka 14 gadus vecais pus-

audzis. Abas māsas apmeklē *Teātra ievirzi*. “Man te patīk, jo cilvēki te ir tādi jauki un izpalīdzīgi,” savas sajūtas saietā apkopo Emīls.

“Mans vīrs Uldis, kurš pāris saietos bijis arī avīzes darbinieks, strādā Vācijā, brauc uz Latviju, kad garākas brīvdienas. Attālinātā darba laikmets dod viņam iespēju šeit būt biežāk nekā vien pāris reižu gadā,” stāsta Ieva, piebilstot, ka būt par latvieti viņu ģimenes gadījumā ir pašu pieņemta izvēle, kas izdarīta pirms nu jau vairāk nekā pieciem gadiem, kad pēc diviem Itālijā nodzīvotiem gadiem ģimene nolēma, ka nē, ārpus Latvijas Ieva nevar darīt to, kas viņai ļoti izdodas tikai šeit – starp savējiem. Savukārt bērni toreiz sāka apmeklēt Ikšķiles Brīvo skolu, kur var būt tuvu dabai un latviskajām tradīcijām.

Katra diena notikumu pilna

Sanita Celmiņa ar meitām par 3x3 uz zināja Ikšķiles Brīvajā skolā, kur mācījās bērni un viņa pati agrāk darbojās: “Es iepazīnu cilvēkus, kas bija regulāri saieta dalībnieki un iedvesmoja atbraukt uz 3x3. Man te patīk līdzīgi domājoši cilvēki, radoši, īpaši cilvēki, kam Latvija un latviskais ir nozīmīgi. Patīk apgūt jaunas prasmes, dziedāt, iepazīties ar latviešiem, arī tiem, kas ikdienā nedzīvo Latvijā. Patīk saieta kopējā noskaņa, draudzīgums, sirsnība un siltums dalībnieku vidū, rituāli, kas spēcina dvēseliski.” Savukārt Adelei, Esteri un Matildei no iepriekšējām reizēm 3x3 bija iepatikušās pankūkas (žēl, ka šoreiz nav!), vakara pasaciņa un tieši šeit – Zasā – bērnu rotaļu laukums. Pēcpusdienās Estere un Adele apmeklēja teātra ievirzi, bet mamma ar Matildi glezno pie Armanda. Meitenes lepnas, ka apguvušas aktiermeistarības noslēpumus: zina, kā *nobūcot* cilvēku, kā *sist plauku*, kā *raut aiz matiem*.

“Mēs uz 3x3 braucam pēc jauniem iesaistītiem, emocijām, te vēlamies izklaidēties, atpūsties no ikdienas, iepazīties un satikt jaunus draugus,” stāsta mamma Sanita, kas saietā vadīja arī mazulišu *Puse reiz puse* ievirzi. “Baudu burvīgo Zasas parku, Armanda vadībā ceru tikt pie meistarojuma, kas pašai patīk. Uzdarināju sev stikla kulonu un pagatavoju ievu mizu masāžas eļļu. Katra diena t ir pilna notikumu un skaistu piedzīvojumu un nekad nevar zināt, kur būs nonācis vakarā.”



Vilki - ārsta kungs ar kundzi



Ingum un Mārai Vilkiem nometnē 3x3 ir dažāda pieredze: Māra te ir savējā kopš bērnības, un šis viņai ir 11. saiets, kamēr Ingus tikai otro reizi. „Sākumā braucu ar mammu, pirmais saiets mums bija Adamovā 1998. gadā. Tad bija pauzīte, bet atgriezies nometnē jau kopā ar šeit iepazītajiem jauniešiem, kas tagad esam draugi,” stāsta Māra. Šogad viņa izvēlējusies apmeklēt ievirzes, kur nākas daudz padomāt. Tās ir *Bez tabu* un *Ģimeņu seminārs*, kas ir citādi nekā iepriekš, kad vairāk izvēlētās aktīvākas ievirzes. Likumsakarīgi, ka šoreiz tā mierīgāk, jo oktobra vidū abiem ar Ingu gaidāms mazulis.

Mūsu saieta mediķis Ingus pats ir dobelnieks un tikai 14 gadus dzīvo Rīgā, kur izstudējis un strādā par ārstu. Viņa pirmā nometne bija Jaunpīli – tieši pirms divu gadu pauzes. „Iespaidi par to, kas te notiek, man bija citādi nekā tiem, kuri te uzauguši kā bērni. Es te atbraucu kā teju trīsdesmitgadnieks un, protams, Māras dēļ,” atceras Ingus, kurš savu sievu sastapa medicīnas studijās. “Arī agrāk uzskatīju sevi par Latvijas patriotu, mani interesēja latviskais, bet 3x3 pavēra vaļā kaut ko vairāk – to, ka daudz ko vēl var apgūt.”

Tina

Noskaņa ir ļoti pulsējoša



„Redzēju trīs puīšus, kuri pirmajā dienā muka no meitenēm, kas nāca klāt, bet tagad dejo valsi,” priecīgi saka Zasas 3x3 danču vijolniece Julgī Stalte.

Nīksana un danči ir 3x3 saietu neatņemama sastāvdaļa. Zinu, ka ir cilvēki, kas, izvēloties saietu, uz kuru doties, īpašu uzmanību pievērš tam, kas spēlēs dančus. Kas ir danču fenomens?

Kultūra sastāv no daudziem aspektiem – zināšanām par savu esību. Tā ir vārdā un skaņā, krāsā un tērpā, kustībā un padomā, dialektos un dabas ainavās, un izpratnē par visu šo kopumu. Deja jeb dancis ir viena no kultūras pērlēm, kas ļauj savest kopā cilvēkus. Tāpat kā mūsdienās, arī visos vecos pierakstos parādās stāsti par to, kā cilvēki sadancojas viens ar otru. Ja dvēseles sinhronizējas vai dziesmā, vai dejā, pārim ir ideāla dzīve.

Kurš brīdis dančos Tevi aizkustina visvairāk?

Tas noteikti ir stāsts ir pārmantojamību. Man ļoti patīk redzēt tēvus, kas dejo ar savām mazajām meitām un māmām, kas dejo ar saviem mazajiem dēliem. Kad vecāki rāda piemēru, bērnam ir, kam līdzināties, un šajā brīdī sāk darboties visi loģikas likumi. Redzot, ka vecāki ar prieku un azartu danco, bērni arī grib piedzīvot šo prieku un azartu. Ja vecāks sēž malā un saka: nu, ej, ej, padanco, tur nekas nebūs. Tu taču nerādi piemēru! Bērns nesaprot: tu to nedari, bet man jādara?

Saki, vai katrā saietā danči atšķiras?

Protams! Atslēga ir mijiedarbībā. Savs raksturs ir gan muzikantu komandai, gan dancotājiem. Citreiz ir jūtama milzīga atdeve no dancotājiem, un tad ir ārkārtīgs azarts spēlēt. Un ir reizes, kad danču zālē redzam šķības, skābus, pārgurušus ģimjus ar domu: kāpēc man tagad vispār ir jādanco? Tad ir tik grūti spēlēt! Atšķirības rada mūsu personības, mūsu cilvēciskie faktori. Ar azartu un lielu prieku var modināt šo sajūtu arī citos. Ja prieks starp cilvēkiem sāk rotēt, tad tas aug arvien lielāks un lielāks. Ir ļoti liela nozīme mijiedarbībai starp muzikantiem un dancotājiem.

Starp pašiem muzikantiem arī var būt un var nebūt mijiedarbība?

Protams. Esmu bijusi kopā ar muzikantiem, starp kuriem neveidojas saspēle. Tehniski viss ir kārtībā, bet sirds notis neieskanas. Saspēlei ir ļoti liela nozīme gan uz skatuves, gan visos citos dzīves aspektos. Satiekot īstos cilvēkus, tu viņu saproti no pusvārda. Mijiedarbība dod garšu dzīvei.

Kādi ir Zasas dancotāji?

Ir ģimenes, kas parādās un nodejo vietu deju. Ir ģimenes, kas ilgi pētīja notiekošo, bet trešajā saieta vakarā beidzot saņemās un iznāca dancot. Nenoliedzami – arī skatoties var mācīties! Un vēl ir vesels bars jaunu cilvēku, kas kārtīgi danco, un meitenes, kas trīc gaidās, kad kāds viņas beidzot uzlūgs, lai arī būtu tajā virpulī. Tad meitenes saņemās un iziet

dancot savā starpā – cik tu ilgi gaidīsi, jo lūdzēju jau nav tik daudz! Kopīgā noskaņa ir ļoti pulsējoša – spēks ir liels. Zasā ir ļoti labi dancotāji, un nu jau viņiem līdzī pievelkas arī kautrīgie. Redzēju trīs puīšus, kuri pirmajā dienā muka no meitenēm, kas nāca viņiem klāt, bet tagad tie paši puīši tā dejo valsi, ka prieks skatīties.

Tu tur no skatuves visu redzi!

Protams! Citā reizē pēc acu skatiena tu vienkārši jūti – vai vajag ātrāku deju vai lēnāku, vai vajag dancotājus pakausēt vēl, vēl un vēl. Mazajiem puikām atgādinu pieiet pie meitenes, paklanīties un lūgt uz deju. Man ir žēl, ka no skolām, ģimenēm un ballēm tas ir pazudis. Tēvi laikam skaisti nelūdz savas sievas – bērni to nav redzējuši. Ceru, ka nometnes nākotnē būs arvien vairāk mazo puiku un jauno puīšu, kas mācēs pieiet klāt meitenei, paklanīties un uzlūgt uz deju.

Vai Zasas dančos ir kādas īpašas dejas?

Nekad agrāk nebija dancota beļģu deja, pie tam – apgūta no ukraiņiem. Katru reizi spēlējam arī ukraiņu deju *Kartošku* jeb *Kartupeli*, kuru Ukrainā šobrīd vairs īpaši nepazīst. To atveda trimdas ukraiņi – Zinta Pone ir precējusies ar ukraiņi Stefanu, un viņa šo deju mums ierādīja. Pirmajā vakarā izdejojām veselu ceļojumu pa Eiropu. Dejas var kombinēt tik dažādi! Piemēram, izstāstīt tās dzīvesstāstā: kā puisis brauc meitu lūkoties, kā satiekas, tad izbrāķē, tad samīlas, tad sakaujas, tad iepazīstas ar radniekiem, tad nāk dzīves krīzes.

Ja Tev Zasas danču muzikantiem būtu jāpasūta deja, kuru Tu izvēlētos?

To nevar izdomāt iepriekš kā gatavā scenārijā. Dejas izvēle ļoti bieži atkarīga no tā brīža noskaņojuma un lielā mērā no cilvēka, ar kuru kopā būs jādejo. Ir bijušas situācijas, kad ir kāda ārkārtīgi romantiska deja un tu esi kopā ar fantastisku partneri – ir sajūta, ka skaistāks mirklis pasaulē nav iespējams. Citreiz skaistākais brīdis ir ārkārtīgi strauja, azartiska skrējiena pilna ātruma deja, citreiz tas ir kāds no cēliem dančiem un vēl citreiz – kāds ļoti sarežģītu kombināciju dancis. Mēs dejā piedzīvojam visas tās pašas emocijas, ko ikdienā. Dejas izvēle ir tavu emociju atspulgs.

Lolita

Recenzija Profesionāla skats no tālienes

Bija foršs *Brīvā mikroфона* koncerts! Man žēl, ka pirmo reizi tajā nebiju klātienē. Esmu Bērzinē Daugavas Vanagu īpašumā, kur kopā ar sievu Egiju un Bērziņu ģimeni vadīsim 3x3, kas sāksies 31. jūlijā un, domājams, notiks šeit katru gadu! Bet nu pie lietas.

Interneta tiešraide sākās ar Agneses Rakovskas jaunatrasto talantu priekšnesumiem. Pirmā bija fanastiska dziesma, kā patīk šūpoties un nepatīk ēniņa, tam sekoja bībokss par to, ka ievirzes pieaugušajiem ir līdz sviedriem. Turpinājumā zvēri mainījās ar sugām ne bez fejas palīdzības un skatītāji izskatījās apmierināti. Vai Zāsas 3x3 esat satikuši PRO? Vai 3x3 vadībai viņš ir pieteicies? Ja nē tad uzmanieties, jo ir skaidrs: PRO apēdīs visus. Un nu jau visa zāle dziedāja: „Trallallā trallallā, viss pazūd kosmosā!”

Brīvo mikrofonu, kas notiek jau 25 gadu, Ako oficiāli atklāja, un pirmo reizi bez manis un Daiņa Kažoka. Ilggadēji mūsu komandas biedri ir arī Andris Davidons un Krišjānis Penka, kuram tieši šī koncerta dienā arī bija dzimšanas diena, tāpēc visa zāle viņam dziesmā vēlēja labu laimi un ilgu mūžu nodzīvot.

Nemaz nezināju, ka manas meitas un Elzas Cekules grupai ir *cover* grupa, un viņi nu pārsteidza gan skatītājus Zāsā, gan mani! Pirmo uz skatuvi aicināja Māru Stari, kura negribēja ņemt mikrofonu ārā un smuki uzdziedāja par pašu košāko vārnu. Krā! Melisa Jakovela, bekvokālisti un ģimene fantastiski aprakstīja cilvēka ķermeņa daļas, ar savu debiju iesaistot visus klausītājus savā priekšnesumā.

Turpinājumā sekoja fantastiska deja. Es tā pilnīgi droši nevarētu! Divas mazas Ābelītes pēc incidenta ar mikrofonu un Dieva piesaukšanu nodziedāja par ābeli. Tad Ako domāja, ka viņu sāk dzirdēt tiešraidē, bet nekā – viņu vēl joprojām isti nedzirdēja.

Nāca Zane un Silva, par kurām Ako zināja tik vien, kā sauc viņu dziesmu. Viņas ar zāles palīdzību apdziedāja visus Zāsā ēstos un neēstos augļus. Nākamais debitēja Kārlis Liepiņš, bet skaņa tiešraidei pazuda pilnībā. Taču varēju saprast, ka ir forši, skatoties uz mazajām fanēm fanu zonā.

Mārai, Jēkabam un Sandrai Stariem nāca palīgā Ēriks Zeps, kurš arī ir viņu



paplašinātā ģimene, bet Ako mazā māsiņa Ieva nebija neko sagatavojusi, tāpēc un uz skatuvi nākt negribēja. *Platais gals* par sevi teica – nekad šito neesot mēģinājuši, bet esot baigie profesionāļi un tad jau ar nevajagot. Skanēja labi!

Preilenes. Vai viņas no Preiļiem? Skaista ziņģe par krūtīm, kas kopā veido lopu kūti! Ēriks, kā vienmēr, rullē! *Staltenes* zinot Zāsas parka iemītnieku, kurš stāsta skarbu stāstu, un māca viņam dziesmu. Izklausījās garšīgi, bet bija drusku bēdīgs stāsts.

Vecie Krūmi uznāca uz skatuves ar savas ievirzes reklāmu – kurš pie viņiem neatnāks, tas kaut ko neuzzinās. Jā, arī šādi var izmantot Brīvo mikrofonu! Nu bija jānāk māsīņām Dravām. Pirmais atnāca Ēriks, tad arī māsas parādījās un skanēja skaista latgaļu tautas dziesma.

Nu jau visi mikrofondi skanēja arī tiešraidē. Ako paziņoja, ka nāk *Baltā darba grupa*. Par pārsteigumu viņi sāka dziedāt, ka nevarot būt balti, un vīcināja kaut ko pātagām līdzīgu. Zāle bija sajūsmā!

Tad Ako aicināja visus Kocēnu nometni jebkad apmeklējušos dalībniekus netūrumus notīrīt, un visa zāle pievienojās.

Zāsas celtniecības brigāde dziedāja skaisti par saviem darba materiāliem, kas salikti vienā konkrētā vietā. Tad nāca *Princeses*, kas esot izvēlīgas. Tur gan daži prinči ar bija, un sākās līnijdejas.

Nākamie nāca *Grūti tupi* – Gerda, Jānis un Gundega. Jānis negribēja būt pa vidu divām meitenēm, nolēma *maukt no malas* un – cepuri nost, kāju virsū – ļoti labi skanēja!

Un nu nāca 3x3 vīru koris Jura Tomašūna vadībā. Juris sastādīja pa balsīm, pateica dažus vārdus par to, ka dziesma ieguvusi jaunu nozīmi – tā bija veltījums Ukrainai.

Paldies Ako par brīnišķīgu vadīšanu, Pēterim par *facebook* tiešraidi un visiem pārējiem par atbalstu. Bija labi! Tiekamies jau nākamajā *Brīvajā mikrofonā* un visur citur!

Ingus Krūmiņš

Sēļu vārdnīca

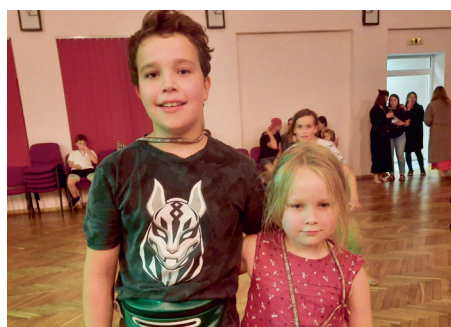
OGAS

Meiklenes – lācenes
Ģirtuokles – zīlenes
Zustrenes – upenes
Zemneicas – zemenes
Aveikstenes – avenes
Melneicas – mellenes
Čormoukšas – pilādžogas
Šprykstenes – spradzenes
Brouklenes – brūklenes

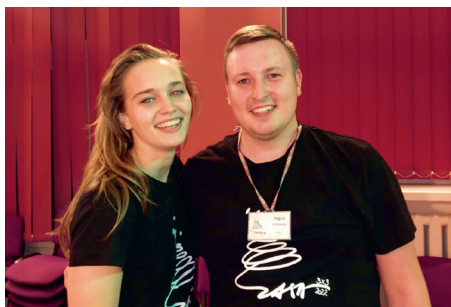
Jānis Dzimtais

Zaģļu ziņas

TREŠDIENAS UZVARĒTĀJI



Bērnu Zaģļa uzvarētāji Rūdolfs Studers un Ieva Vilks.



Lielo Zaģļa uzvarētāji Dārta Cīrule un Ingus Grīnbergs.

Re, kā! Apdziedam darītājus

Saieta atklāšanas koncertā muzikanti apdziedāja Zasas 3x3 saieta darītājus. Lūk, pēcpusdienas ieviržu vadītājiem veltītās četrindes.

Ievirzīte (Lote Cekule un Kate Drava)

Jauniešiem laba dzīve,
Ar to Kati, ar to Loti,
Spēlē spēles, dauzījās
Un par dzīvi runājās.

Tūdaliņ, Tāgadiņ (Lauma Treima- ne un Anete Bitiniece)

Āvu kurpes, pastaliņas,
Gāj' uz mazu tūdaliņu,
Tad varēšu dančos iet
Ar visiem i bāliņiem.

Gadskārtu un godu ēdieni (Inita Lāce)

Ēsti grib, dzerti grib
Mans mazais vēderiņš.
Ar trīs reizēm nepietika,
Jāiet vēl uztaisīt.

Ģimeņu seminārs (Līga Ruperte un Māra Tupese)

Zoomā eimu, Zoomā teku,
Zoomā mūžu nodzīvošu.
Tik vien lūdzu Līgu, Māru,
Lai tas nets izturētu.

Vilku mācība (Juris Tomašūns)

Mūs' pādīte Tomašūns
Vilkos skriet iemācīs.
Ja būs labi skrējējiņi,
DakterVilku nevaj'dzēs.

Tradicioālā dziedāšana (Iveta Tāle)

Skaņu balstiņu palaidu
Sēļu zemes novadā,
Lai zināja latgalieši -
Šai pusē sēļi mīt.

Seno ādas apavu darināšana (Agrita Krieviņa-Siliņa)

Durt es dūru, šūt es šuvu,
Zābaciņu gribēdama,
Nesanāks i zābaciņš,
Šūšu ādas apeniņas.

Teātris bērniem (Dārta Cīrule)

Lieli, mazi pigoriņi
Teātri sanākuši,
Kad izaugs lieli bērni,
Būs mums Saeimas deputāti.

Balta laiva slīd (Santa un Ričards Šmiti)

Lai bij' jūra, kur bij' jūra,
Sēlijā bij' plata jūra,
Pirmdien baltā laivā kāpu,
Svētdienā tik Rīgā tiku.

Purvīši Sēlijā (Armands Sidorovičs)

Koki, koki, stabi, stabi,
Dubļi, dubļi, žogi, žogi.
Tā Purvīti iepazīnu
Ar gudro Armandiņu.

Celošana (Baiba Bite)

Es pieteicos Celošanā,
Celošanu domādāms.
Sēžu dienu, sēžu nakti
Diedziņos i sasējies.

Cukurmirkļi

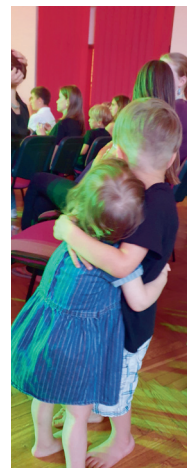


Darba grupas atslēgu kolekcija.

Saieta vadītājs Lauris
visu brīvo laiku pavada
ar zaķiem.



Uzreiz pēc vakara dziesmas
pagalmiņa malīnā sapulcējās daļa
3x3 Latvijas padomes. Labvakar,
vai te notiek padomes sēde? Nē, te
notiekto padomes stāve!



Brīvā mikroфона
laimes mirklis.

Cukurgrauda redakcija: Lolita Lūse, Rasma Zvejniece, Madara Kalniņa. Atrodamies kaimiņos Info centram.
Ja kas sakāms vai rādāms, sūti WhatsApp 20245436.